

இலங்கையின் தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்

இராசரத்தினம் சிவசந்திரன்

1.0 அறிமுகம்

தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ் எனும் தலைப்பினுள் பின்வரும் துறைகள் ஆய்வுக்குட்பட்ட வேண்டுகளாக அடையகின்றன. அஞ்சல் சேவைகள், தொலைத்தொடர்புடைய சேவைகள், வெள்கூலத் தொடர்பு சாதனங்கள், ஊடக சேவைகள் என்பனவே அவையாகும். மேற்படி சேவைகள் தகவல்களை பரிவர்த்தனை செய்பவை. இலங்கையில் சிறுபான்மையினர் பேசும் மொழியான தமிழ்மொழியினை பிரயோகிப்பதில் என்ன நிலைகளிலும் நிலைமைகளிலும் இச்சேவைகள் இருந்தன, இருக்கின்றன, இருக்க வேண்டும் என்பதை இம் ஆய்வு ஓரளவு பரிசீலனை செய்வ முயல்கிறது.

மேற்படி ஆய்வுக்குரிய தரவுகள் வெளி வீடப்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், அறிக்கைகளில் இருந்தும் கன ஆய்வு முறை பெறப்பட்ட தரவுகளைப் பயன்படுத்திவும் பெறப்பட்டன. கன ஆய்வினால் பெறப்பட்ட தகவல்கள், தரவுகள் என்பன ஏழுமாற்று வகைமாற்றியில் அமைந்த பேட்டிகள் மூலம் பெறப்பட்டவை யாகும்.

1-1 மனித இனம் தொழி ஒரு இனக்குழுவாக வாழத் தலைப்பட்ட காலம் முதல் தகவல் பரிவர்த்தனைகள் அக்குழுவினிடம் ஏதோ வழிகளில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. சைகை ஆக சத்தம் ஆக வளரவு ஆக இவை ஆரம்பத்தில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். பின்னர் சத்தம் பேசக் மொழியாகவும் குறியீடு ஏற்றதாகவும் பரிணமித்ததெனலாம். சைகைக் குறியீடுகளை இன்றும் பாரம்பரிய நடனங்களில் காண்கின்றோம். ஒருவரின் தகவல் இன்னொருவருக்கு அய்வது ஒரு குழுவுக்கு பரிவர்த்தனை யாகும்போது பின்வரும் செயற்பாடுகள் இடம்பெறும்.

தகவல் → ஊடகம் → பெறுதல் →
புரிதல் → செயற்படுதல்

மனிதனைச் சமூகமாக மாற்றுவதற்கு தகவல் பரிவர்த்தனைச் செயற்பாடே பிரதான காரணியாக அமைந்தது எனலாம். மனித பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் இதன் பங்களிப்பு மகத்தானது. மனித அறிவு வளர்ச்சிக்கும் அறிவுப் பரவலுக்கும் தகவல் பரிவர்த்தனை அடிப்படையாக அமைந்தது. தகவல் பரிவர்த்தனை இன்று உலகமனைப் புலிக்கொள

கிராமம் (Global Village) ஆக மாற்றியுள்ளது. 'உள்ளம் ஊகலில் உலகம்' என செல்வரெல் விளம்பரம் குறிப்பது, தகவல் பரிலத்தனை யின் துரித வளர்ச்சியை கட்டுவதற்குப் போதுமானது. இதன் வளர்ச்சி இந்த நாட்டினதும் தேசிய இனக் குழுவினரும் அபிவிருத்திக்கு இன் நிவனமாக அடிப்படையாகும். தமிழ்பேசும் மக்களது சமூக பொருளாதார பாண்பாட்டு அரசியல் வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் அம்மக்களது கௌரவ இருப்பிற்கும் ஆணைமையே தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிய் பிரயோகம் இன்றிவனமாகாதாகும்.

2.0 இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்கள் பரம்பல்

இலங்கையில் தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழி பிரயோக நிலையம் நிலையம் களையும் பற்றி நோக்குவதற்கு இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்களது பரம்பல் பற்றிய தெளிவு மூதற்சன அலகியம். இதிலே எங்கெங்கு எந்தளவிற்கு தமிழ்மொழி பிரயோகம் அவசியம் என்பதை கோடிட்டு காட்டும். இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்கள் இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர், இலங்கை சோனகர், இந்தியச் சோனகர் என நான்காக வகைப் படுத்தப்படுகின்றனர். இந்த வகுப்பு மூன்றை 1911ஆம் ஆண்டிலிருந்து குடித்தொகை டிஸ்சினீபர அதிகைகளில் எழுத்தாளப்பட்டு வருகிறது.

நாடாளவிய ரீதியில் இறுதிவாகப் பெறப்பட்ட குடித்தொகை கணிப்பு 1981ம் ஆண்டிலேயே பெறப்பட்டது. இத்தரவுகளில் படி மொத்த தமிழ்பேசும் மக்களில் 55.5 வீதத்தினர் வடகீழ் மாகாணத்திலும், 23.8 வீதத்தினர் மாவட்டாட்டுப் பகுதிவாகிய மத்திய வகைய மாகாணங்களிலும், 11.5 வீதத்தினர் தலைநகர் அமைந்திருக்கும் மேல் மாகாணத்திலும் ஏனைய 8.2 வீதத்தினர் ஏனைய 4 மாகாணங்களிலும் பரந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தமிழ் மக்கள் பெரும்

பாண்மையாகவும் செறிவாகவும் வாழும் பகுதிகள் வடகீழ் மாகாண விவசாய பிரதேசங்களாகவும், மாவட்டாட்டும் பெரும்பேரட்டும் பகுதிகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்தியத் தமிழர்கள் 63.1 வீதத்தினர் மாவட்டாட்டுப் பகுதிவாகிய மத்திய வகைய மாகாணத்தில் சிங்களவர்களுடன் இணைந்து வாழ்கின்றனர். இலங்கைத் தமிழரில் 65.1 வீதத்தினர் வடகீழ் மாகாணத்தில் தனித்த பெரும்பாண்மையாக வாழ்கின்றனர். அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் 41.6 வீதத்தினராகவும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 33 வீதத்தினராகவும் காணப்படுகின்றனர். மேலும் முஸ்லிம்கள் நாடாளவிய ரீதியில் பெரும்பாண்மை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தரையுடனும் சார்ந்தும் சிறிய குறிச்சிளவிய செறிந்தும் தம் தனித்துவப் பாண்பாட்டைப் பேணி வாழ்வதோடு எங்கெங்கு எந்தளவிற்கு எந்தளவிற்கு தமிழ்மொழியைப் பேசிவருவதும் குறித்துரைக்கத்தக்கதாகும்.

2.1 மேற்படி 1981 ஆம் ஆண்டுத் தரவுகள் 17 வருட காலம் கடந்த இன்று பெரும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கும் என்பது தெளிவு. உள்நாட்டுப் போர் அணர்ந்தக்களின் விளைவாக தமிழ்மக்களின் பெருந்தொகையானோர் சர்வதேச உள்நாடு இடம்பெயர்வுக்கு உட்பட்டுள்ளனர். முஸ்லிம் மக்களும் இடம்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றைய நிலையை ஏும் நிலையங்களையும் அவைம் கொள்கையில் தமிழ்பேசும் மக்களின் குடிப்பரம்பல் ஒழுங்கில் பெரும் மாற்றம் திகழ்ந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இலங்கை பற்றி மூன்றாண்டுகளாகவே இன்னமையால் உத்தேச கணிப்பீடுகளையே முன்னவைக்க வேண்டியுள்ளது. உத்தேச கணிப்பின்படி, இன்று வடகீழ் மாகாணத்தில் மொத்த தமிழ்பேசும் மக்களில் 40 வீதத்தினர் வாழ்வதாகக் கொள்ள முடியும். மிகுதி 60 வீதத்தினரும் பெரும்பாண்மை சிங்கள மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் வெளிநாடுகளில் இடம்பெயர்ந்தும் வாழ்கின்றனர். தலைநகர் அமைந்துள்ள மேல் மாகாணத்தில் மொத்தத் தமிழ் பேசும்

மக்களில் 20-25 வீதத்தினர் இடும்பெரணக் களியிடம் முடிவு.

மொதுவாக டைகீழ் மாகாணமே தமிழ் பேசும் மக்கள் பெருந் தொகையாக வாழும் பிரதேசம் என்றும், அப்பிரதேசத்தில் தமிழ் மொழி நிர்வாக மொழியாக அமைந்துவிட்டால், தமிழ்மொழிய் பிரதேசமும் தொடர்பான சிக்கல் தீர்ந்துவிடும் என்றும் கூறப்படும் என்குத்து தவறானது என மேற்படி தமிழ் பேசும் மக்களது பரம்பல் பற்றிய தகவல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எனவே தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிய் பிரதேசமும் இயல்பாகத் தீவு முழுமையும் உள்ள வகையில் அமைந்தால் தான் அதனால் பயன் உண்டு.

3.0 தமிழ்மொழிய் பிரயோகம் பற்றிய சட்டங்கள்

1987 இல் இந்திய இயல்பை ஒப்பந்தத் திட்டம், மாகாண மட்டத்தில் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்ட நிலையில் தற்போது மத்திய அரசு சில துறைகளையும் மாகாண அரசு சில துறைகளையும் கையாளும் அதிகாரத் தைக் கொண்டுள்ளன. மாகாண அரசிடம் பெருமளவு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப் படவில்லை என்ற குறைகள் முன் வைக்கப் படும் அநே நேரத்தில் சில துறைகளில் அதிகாரங்களை மாகாண அரசிற்கு அளிக்கப் பட்டுள்ளன. கலாநாயகம், கல்வி, சமூக சேவை கள், மாவட்ட நிர்வாகம், வீதி அமைப்பு, ஆசிய துறைகளில் அதிகாரங்கள் மாகாண அரசிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுக்குட்படும் அஞ்சல், தொடர்புட்டம், வெகுசனத் தொடர்பு சாதனத் துறை மத்திய அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் வருவதாகும்.

3.1 1987 நவம்பர் 14 அமுலாக்கப்பட்ட இந்திய - இயல்பை ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் அரசியல் காப்பீடு 13வது திருத்தம் சிக்கலை தமிழ் ஆட்சியல் ஆசிய மொழிகள் அரசு சமூக மொழிகள் எனக் கூறுகின்றது. சிங்

இது சிறிது மாற்றத்திற்குட்பட்டு தமிழ் ஆய்வாளர் இடும் ஆட்சியல் தொடர்பு மொழியாக அமைக்கும் எனக் கூறுகின்றது. 1988ஆம் ஆண்டில் 16வது திருத்தம் டைகீழ் மாகாணம் தனித்த ஏனைய மாகாணங்களில் சிக்கலை நிர்வாக மொழியாக இடும் வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகின்றது. மேலும் பிரதேச நிர்வாக மொழி தெளிவாக ஒதுவர் வேண்டிய அவரது மொழியில் அம்வது ஆட்சியத்தின் மொழி பெயர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

3.2 அஞ்சல், தொடர்புட்டம், வெகுசனத் தொடர்பு சாதன அமைக்க மத்திய அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தில் வருவதாகும் பெரும் பாலான மாகாணங்களில் நிர்வாக மொழியாக சிக்கலை அமைத்திருப்பதாகும் மேற்படி அமைக்க சார்ந்த துறை நடவடிக்கைகளில் சிக்கலையொழி மேலாதிக்கம் செய்து துவங்க பொதுவாக அவதானிக்க முடிகிறது. டைகீழ் மாகாண சபை அது ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்று வரை மக்களால் நேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் அதிகாரத்தில் கீழ் வராமல் ஏன் மறைமுகமாக மத்திய அரசு நியமித்த ஆளுநராலேயே நிர்வாகிக்கப்படுகிறது. இதனால் டைகீழ் மாகாணத்திலும் தமிழ் மொழியை நிர்வாக மொழியாக பிரயோகிக்க வேண்டும் என்ற அறந்தையும் கொள்ளக் கூறுதல்பாடும் வருவானதாக அமைவு முடியாத நிலைமைகள் உள்ளன.

இப்பொதுப்பட்ட நிலைமைகள் தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிய் பிரயோகம் என்ற அம்சத்திலும் பிரதிபலிக்கவே செய்யும். இவற்றில் மேலும் தெளிவு பெறுவதற்கு தகவல் தொடர்பாடலில் வரும் துறைகள் ஒப்பொன்றையும் தனித்தனியே நோக்குதல் வேண்டும். இயல்பைகளில் அஞ்சல் சேவைகள், தொடர்புட்டம் சேவைகள், வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களில் சேவைகள் என்பவற்றில் தமிழ் மொழிய் பிரயோகத்தின் நிலைமையும் நிர்வாகங்களையும் சவனம் கொள்ளுகையில்

எய்லாத் துறைகளுக்கும் பொதுவான பிரச்சினைகளையும் சில துறைகளுக்கிடையே சில தனித்துவமான பிரச்சினைகளையும் இவ்வகையான முடிவிறது.

4.0 அஞ்சல் பணிகள்

இலங்கையில் காவலரித்துவ ஆட்சிக்கு முன்னர் இவர்களின் பணிகள் போகம் மரபுவழி முறைகள் மூலமே தவயம் தொடர்பாடல்கள் கடுகிய மொழிகளின் எப்பிரச்சினைகளையும் சீமறி இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அஞ்சல் பணிகளின் தற்போதைய அளவியு முறை 1815 இல் கொள்கையு, காலி, மாத்தறை, மன்னார், திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய ஆறு பிரதேசங்களில் ஆறு அஞ்சல் அலுவலகங்கள் திறந்து வைக்கப்பட்டதோடு ஆரம்பமாகின. அக்காலத்தில் இலங்கைத் தீவில் அஞ்சல் பணிகளுக்கான இட அளவியுத் தேர்வில் முற்று இடங்கள் தமிழ் பிரதேசத்தில் அளவியுத்தமை அப்பிரதேசத்திற்கும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்கு அக்கால அரசு முக்கியத்துவம் அளித்ததென்பதை காட்டுவதாகும்.

அஞ்சல் பணிகளின் இன்றைய நிலைகளையும் நிலையங்களையும் நோக்கும் போது 1997 ஆம் ஆண்டின் தரவியப்படி நாட்டிய 594 முதன்மை அஞ்சல் அலுவலகங்களும் 3500 துணை அஞ்சல் அலுவலகங்களும் 210 தனிவார் முகவர் அஞ்சல் அலுவலகங்கள் உட்பட 4294 அஞ்சல் அலுவலகங்கள் உள்ளன. இதன்படி 10.5 சி.மீ. பரப்பளவியுற்ற ஒரு அஞ்சல் அலுவலகம் என்ற ரீதியில் சேவை விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தக் குடித்தொகை அடிப்படையில் 4299 பெருக்கு ஒரு அஞ்சல் அலுவலகம் என்ற ரீதியில் அஞ்சல் பணிகள் அளவியுள்ளன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆளொருவருக்கான அஞ்சலியின் எண்ணிக்கை 1948இல் 24இல் இருந்து 1972 இல் 44 ஆக அதிகரித்தது. 1997இல் இவ் பெண்ணிக்கை 23 ஆக வீழ்சியடைந்துள்ளது. இதற்கு ஏனைய தொடர்புடைய வசதிகளின் விரிவாக்கமே காரணமாகும். மேற்படித்

தரவுகள் அஞ்சல் அலுவலகமும் அதன் பணிகளும் மக்களிடம் மிக தெருக்கமாக இணைத்துள்ளமைவாக காட்டுவனவாகும்.

அஞ்சல் அலுவலகங்களினால் வழங்கப்படும் பணிகளை மேன்வருகாறு வகைப்படுத்தலாம். (01) அஞ்சல் சேவைகள் (அதாவது அஞ்சல்சளை ஒற்றுக்கொள்வதும் வீழ்வோகித்தலும். இதனுள் உள்ளூர் அஞ்சல், வெளிநாட்டு அஞ்சல், உள்நாட்டிப் போதிகள், வெளிநாட்டுப் போதிகள், கடுகியப் போதிகள், விளரவு அஞ்சல், பக்கல் அஞ்சல் என்பன அடங்கும்)

(02) காக்கட்டளை, தயாற்கட்டளை வழங்கல். அஞ்சல் அலுவலக சேவியு; புத்தகம் வழங்கலும். அஞ்சல் அடையாள அட்டை வழங்கல்.

(03) முகவர் சேவை (வியிசின் பெரும் சேவைகள்) இதனுள் வானொலி தொகைக்காட்சியு பெட்டிகளுக்கான உரிமை வழங்கல், தேசிய சேவியு; வங்கிக்கான சேவை, தீர்விய்சாரக காட்டணங்களை அறவியல், சில அலுவலகங்களில் பயண உடவுச் சீட்டுக்களை பெற்றுக் கொடுத்தல்.

(04) முகவர் சேவை (இலவசம்) ஒவ்வொரு உதவியும் வழங்குதல், காசு நோய், புற்று நோய்களுக்கான அரசு உதவியு பணம் வழங்குதல், மிக்க வதிகளாக்களுக்கான உதவியுபணம் வழங்குதல், விவசாய, மீன் பிடிக்களுக்கான ஒவ்வொரு உதவியும் வழங்கல்.

(05) வாகனப் போக்குவரத்தில் உடல் அபராதக் காட்டணத்தைப் பெறுதலும், பற்றுச் சீட்டு வழங்குதலும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அதிகளவு சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் அஞ்சல் அலுவலகம் ஒன்று நீண்டகாலமாகவே வேறு எந்த அரசு நிறுவனங்களையும் விட மக்களுடைய தெருக்கமாக இணைத்ததொரு திறவனமாகவுள்ளது. இச் சேவைகளைப் பெற மக்கள் தமக்குத் தெரிந்த மொழியினைப் பயன்படுத்துவதென்பது அரசு பேணவேண்டிய அடிப்படை உரிமையாக அளமகின்று.

வடகீழ் மாகாணம் தமிழ் ஏணை மாகாணங்களில், மேற்படிச் சேவைகளை தமிழ் பேசும் மக்கள் பெறுவதில் பல சீர்திருத்தம் உள்ளன. ஏசுவை விபரித்தபடி இத்துறை மத்திய அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தில் கீழ் வருவதால், வடகீழ் மாகாணம் தமிழ்ந்த ஏணை மாகாணங்களில் அஞ்சல் அதிபர், அதுவகையில் பணியாற்றும் ஏணை உத்தியோகத்தர், அஞ்சல் விநியோக ஊழியர்கள் என்போலில் 90 வீதத்திற்கு மேல் சிங்களவர்களாகவே உள்ளன. இவர்களில் மிக பெரும்பான்மைவாணவர்களுக்கு தமிழ் மொழியைப் பேசுவோர், அதனை வாசித்து புரிந்து கொள்ளவோ முடியாது. மேலே விபரித்த அஞ்சலக சேவைகளை இதனால் தென்பகுதியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் நினைவாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மூக்கியமாக மேற்படிச் சேவைகளைப் பெறுவதற்குரிய படிவங்கள் தமிழ் மொழியில் இருப்பதில்லை. சில படிவங்கள் தமிழ் மொழியில் இருப்பினும் சிங்களப் பணியாளர்களால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எனவே, தமிழ்ப் படிவங்களை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தமிழர்களில் ஓரளவு உயர் மட்டத்தினர் அஞ்சல் சேவைப் படிவங்களை ஆங்கிலத்திலேயே நிரப்புகின்றனர். இதுகூட சில அஞ்சல் அலுவலகங்களில் புரிந்துகொள்ளப்படுவதில்லை.

இணைய தலைமுறைமீளர் குறிப்பாக கபொ.த. (சாந்) பரீட்சை எழுதும் மாணவர்கள் அஞ்சல் அடைவான அட்டைகளைப் பெறவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இவர்களை வடகீழ் மாகாணங்களைத் தமிழ்ந்த பகுதிகளில் வாழும் தமிழர் இன்றைய நிலையில் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்தி இதனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. சிங்களம் அல்லது ஆங்கிலத்தையே படிவங்களை நிரப்ப பயன்படுத்த வேண்டும். பெரும்பாலும் அடைவான அட்டைகள் தமிழ் சிங்கள மொழி விநியோக வழங்கப்படுகின்றன. தமிழர்கள் குறிப்பிடத்தக்க பெரும்பான்மைவாக வாழும்

மனைவகப் பகுதிகளில் மாதிரிமணி மூலமில்லாத பெரும்பான்மைவாக வாழும் பகுதிகளில் கூட இத்திலைமைய காணப்படுகிறது.

சிங்களத்தடன் தமிழும் அரசு கரும் மொழியென அரசியல் வாங்கு குறிப்பிடுகின்ற போதிலும், நடைமுறையில் சிங்கள மொழியே வடகீழ் மாகாணம் தமிழ்ந்த ஏணை பகுதிகளில் நிர்வாக மொழியாக விஸ்கிவருவதை மேற்படி அதுபவங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு உணர்ந்தி வருகின்றன.

வடகீழ் மாகாணங்களில் போர்ட் குழுக்கள் நிலவுவதை காணும் கார்ட்டு, பல அஞ்சல் அலுவலகங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. பற்றாக்குறை ஊழியர்களுடன் சில இங்கி வருகின்றன. அஞ்சல் அலுவலக நிலமளமே, ஊழியர் நிலமளமோ இப்பகுதிகளில் குறிப்பிடுகின்றபடியாக இடம்பெறுவதில்லை. தென்பகுதி அஞ்சல் அலுவலகங்களில் தமிழ் ஊழியர் பல்வேறு காரணங்களுக்காக பாதுகாப்புப் புதிதாக நிலமீக்கப்படுவதில்லை. ஏசுவை மேற்படித் துறைகளில் உயர் பதவி வகிக்கும் தமிழ்ப் பணியாளர்களுக்கும் ஹவுஸ் பெற்றுச் செய்துமீப்பாது, அவ்வீடத்தில் தமிழ் பேசும் ஊழியர் நிலமீக்கப்படுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளுக்கும் அரிது.

அஞ்சல்களை ஏற்றுக் கொள்ளும், விநியோகித்தல் ஏதும் மூக்கிய தகவல் தொடர்பாடல் பணிமீளும் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் குறைவே, தமிழில் முகவரி எழுதினாலும், அவ் அஞ்சல்கள் குழுவாக உரியவர்களுக்கு சென்றடையாது என்ற அச்சத்தில் பெரும்பாலான தமிழர்கள் தமிழில் முகவரியை எழுதுவதில்லை. வடகீழ் மாகாணத்தில் தமிழில் முகவரி எழுதும் வழக்கம் கிராம மட்டங்களில் உள்ளது. தகவல் சார்ந்ததரில் பெரும்பாலானவர்களுக்கும் அரசு நியுமணங்கள், அரசு சார்பற்ற நியுமணங்கள் பக்கவைக்கமுடியுங்கள் உள்ளிட்ட பிரபல கல்வி நியுமணங்கள் அனைத்தும் இன்றுவரை அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு பெருமளவிற்கு ஆங்கில மொழியையே பயன்படுத்தி வருகின்றன.

றன. இன்றைய நிலையில் 100% தமிழ்மொழி பேசும் வீரலுரையாளர்கள், பணியாளர்கள், மாணவர்களைக் கொண்டுள்ள வர்து பல்மொழித் துறையில் கிழக்கு பல்மொழித் துறையிலும் தகவல் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு சில காரணங்கள் மூலக்காரணங்கள். 1. தீர்மானம் மொழியாக தமிழ்நாடு பயன்படுத்துவது கடினம். 2. தமிழ் கருக்கொழுந்தாரர்கள், தட்டெழுந்தாரர்கள், தட்டெழுந்து இயக்கிறாரும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது என்பது போன்ற காரணங்கள் கருப்பட்டாரும், பணியும் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்துவது தாழ்வானதென்ற எண்ணமே மேலாக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் திருப்பிப்படுத்தும் எண்ணமும், தீர்மானம் நடவடிக்கைகளில் ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்துவதன் மூலம் திருவகிப்பட்டுமொழியும் ஒரு அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தலாம் என்ற எண்ணமும் தீர்மானத்திலுள்ள மூத்த தலைமுறைமொழியும் மேலாக்கியுள்ளது போல் தெரிகின்றது. இவை தலைமுறைமொழியும் தமிழ் மொழி பிரயோகம் தொடர்பாக விருப்பு இருந்த போதிலும் தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமாக மேற்படி விருப்பம் செயற்படுத்த அஞ்சுகின்றனர்.

4.1 தொலைத் தொடர்புட்டம்

1853 ஆம் ஆண்டு அவைக்கொண்ட கிரகாம்பெய் தொலைப்பேசியைக் கண்டு பிடித்த மீன்னர் மிக விரைவாக 1858இல் கொழும்புக்கும் காலிக்கும் இடையில் தொலைப்பேசி சேவை ஆரம்பமாணத்தை தொடர்ந்து இலங்கையில் தொலைத்தொடர்புட்டம் பணிகள் ஆரம்பமான. இலங்கையில் முதலாவது தொலைப்பேசி 1880 இல் தனியார் கம்பனி ஒன்றினால் நிறுவப்பட்டது. 1896 இல் காவலித்துவ அரசு தொலைப்பேசித் தொழிற்பாடுகளைத் தன் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டது. 1931 இல் 25 இணைப்புக்

களை உள்ளடக்கிய தன்னியக்க தொலைப்பேசி பரிவர்த்தனை நிலையம் இரத்தினபுரி மாடப்பட்டத்திலுள்ள தாவத்தைவில் நிறுவப்பட்டது. 1949இல் காவலித்துவ, கண்டித்துவ தன்னியக்க தொலைப்பேசி பரிவர்த்தனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டன. 1941 இல் தங்கிய இராக்கித்துவத் சேர்த்த மேலும் மையம் கம்பனி வெளிநாட்டு தொடர்புட்டம் பணிகளைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. 1951 இல் இப்பணிகள் அரசினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டன. 1962 இல் ரெவல்கம் பணிகள் அதிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 1976 இல் தொலைப்பேசிச் சேவை தரைக்கொள் செய்மதி நிலையத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. அண்மைக் காலம்வரை தொடர்புட்டம் துறைவில் வீரலாக்கம் மத்தியமாவை காணப்பட்டமைக்கு நீண்டகால அபிவிருத்தித் திட்டம் இயல்புநித்தமையே காரணமாகும். இதனை உணர்ந்த அரசாங்கம் 1980 இல் அஞ்சல் சேவைகளையும் தொலைப்பேசிச் சேவைகளையும் தனித்தனியே பிரித்து இரு நிலையங்களாக களாச் செயல்பட வைத்தது. 1997 இல் தொலைப்பேசிச் சேவைகள் தனியார் துறைக்கு திறந்து விடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் வரலாற்றில் இச்சேவைகள் வேகமாக பரவலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 1997 இல் இலங்கை ரெலீகொம் நிறுவனத்தின் 50% பங்குகள் கம்பனி கள் அடிக்கி, கம்பனிக்கு விற்பனை செயல்பட்டதைத் தொடர்ந்து ரெலீகொம் சேவையும் தனியார் மையங்களாக தொக்கிச் செய்திருந்தது. இன்றைய நிலையில் தொலைப்பேசித் துறைசார்ந்த 22 தனியார் துறை முத்திட்டாரர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1997 இறுதிவரை 64 தனியார் சொதுவர் / இடம்பெயர் தொலைப்பேசி நிறுவனங்களுக்கும் கம்பனிமொ தொலைப்பேசி வசதிகளை வழங்குவதற்காக இரு தனியார் கம்பனிக்குக்கும் இலங்கையில் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டன. அரசின் இக்கொள்கை நீதியான மாற்றங்களினால் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கிடையையான தொலைப்பேசிச் சேவையில் இலங்கை மிக விரைவில் துரித

வளர்ச்சியை பெறக்கூடிய போக்குகளை காட்டித்திற்கின்றது.

இலங்கையில் அஞ்சல் அலுவலக சேவைகளில் ஒன்றாக விளங்கிய தொலை பேசிச் சேவை தந்திச் செய்தி, தந்தி காக்க கட்டளைகளை விசைவாக அனுப்பும் செயற்பாட்டை வழங்கியதன் மூலம் மக்களுக்கு அளப்பரிய சேவைகளை நீண்டகாலமாக வழங்கிவந்தது. தந்தியுடனான தகவல் பரிமாற்றத்தை நீண்ட காலமாகவே மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள். வடகிழ் மாகாணம் தலைநகரமான பகுதிகளில் தந்திச் செய்தியை அனுப்புவதில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் சிக்கல் திறந்த தகவிய அன்று தொடரு இன்றுவரை உள்ளது. தமிழ் மொழி விவரம் தந்திச் செய்தியை இலங்கையில் தொடங்கி அஞ்சல் அலுவலகங்களில் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மேற்படி அஞ்சல் அலுவலகங்களில் ஏதாவது குறிப்பிட்டது போல் தமிழ் மொழியை புதிது கொள்ள முடியாத பணியாளர்கள் உள்ளவையே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். தமிழ் உச்சரிப்பை ஆங்கிய மொழியில் அடங்கிய சிங்கள மொழியில் எழுதி தந்தித் தகவல்சை அனுப்புவதற்கு இவர்கள் ஏற்பாட்டில்லை.

மேலே விபரித்தவாறு அஞ்சல் பணிகளும் அஞ்சல் அலுவலகத்தின் கீழான தொடர்புடட்டல் பணிகளும் தொலைபேசி இணைப்பு; வலையணிகளில், துரித வளர்ச்சியால் தேவைவற்றுப் போகும் நிலை அடங்கிய முக்கியத்துவம் குறைந்துவரும் நிலை தற்போது தேசம் திரிவனது. ஆண்டொன்றுக்கு ஆனொருவருக்கான அஞ்சலின் வளர்ச்சிகளை 1948 இல் 24 இல் இருந்து 1973இல் 44 இற்கு அதிகரித்து 1996 இல் 25-ஆகக் குறைந்துள்ளமைக்கு மேற்படி தொலைபேசி வசதிகள் விவிலகித்தகவியே காரணம். தொலைபேசி ஒன்றிற்கான மக்களின் தொகை 1990 இல் 248 இல் இருந்து 1996 இல் 72 ஆக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தொலை பேசித் துறையில் ஏற்பட்ட தனிவாரியம் போட்டியினால் நுகர்வோர் தற்போது அதிக

நன்மகனைப் பெறுகின்றனர். விசைவாக தொலைபேசி இணைப்புகள் கிடைப்பதும், அவற்றின் விவகால் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதும் பெருந்தொகையானோர் தொலைபேசி வசதிகளைப்பெற வழிவகுத்துள்ளது. மேற்படி வளர்ச்சியானது அஞ்சலக பணிகளின் முக்கியத்துவத்தை பெருமளவு குறைத்து வருகிறது. தகவியும் சார்ந்த பிரதேசங்களில் வாயும் மக்களின் தேவைகளையே இது பெரும் அளவு பூர்த்திசெய்யும் எனக் கூறினாலும், கிராம மட்டங்களிலும் தகவியும் சார்ந்த வசதி குறைந்த மட்டத்திலும் தொலைபேசிப் பணிகள், தனிவாரி தொலை பேசி நிறுவனங்களின் பூர்த்திசெய்யப்படும் எனலாம். மேற்படி நிறுவனங்கள் தற்போது தொலைமடல் சேவையினைவும் வழங்கி வருகின்றன. வசதி படைத்தவர்களின் வீடுகளிலும் தொலைமடல் சேவை இணைப்புகள் அதிகரித்து வருகின்றன. அரசு நிறுவனங்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இச்சேவையை விரிவுபடுத்தி வருகின்றன. தொலைமடல் சேவை தொலைபேசிச் சேவை போன்ற தகவல் தற்புவரைவும் பெறுபவரைவும் தேரடிவாக இணைப்பதால் மொழிப் பிரயோகம் தொடர்பான சிக்கல் இங்கு பெருமளவு திகழ்வதில்லை. மேலும் தொலைபேசியை களைவிட்டல் இணைத்துப் பெறப்படுகின்ற அமையில், இன்றளவு, வெப்பமான தகவல் தொடர்பு நுட்பங்கள் இன்று துரித வேகத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. இவற்றின் விளைவாக நவீன தொழில்நுட்ப சாதனைக்கள் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான பயன்படுத்தும் மொழி உலகப் பொதுமொழியாக வளர்ந்து வருகிறது. 21ம் நூற்றாண்டு தகவல் பரிமாற்ற மொழியாக அது விளங்கும்மெனலாம். மேலே விபரிக்கப்பட்டவாறு தகவல் தொடர்புடட்டலுக்கு தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் என்பதெல்லாம் இத் தவீன தகவல் தொடர்பு கட்டடங்களின் வளர்ச்சியால் தேவைவற்றதொன்றாகி விற்று, நாம் இதுவரை தீர்க்காத தவறிய மேற்படிப் பிரச்சினையை வேறொரு பரிமாணத்தில் அதாவது நாம் எதிர்பாராத வகையில் தீர்த்து

வைக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன.

4.3 வெஞ்சனத் தொடர்பு சாதனங்கள்

இதனால் வானொலி, தொலைக்காட்சி, செய்திப் பத்திரிகைகள் முதலியன குறிப்பிட்டு ஆராயத்தக்கன. விரிவாழ்வினை கருக்கமாகவே தொடக்கப்படுகின்றன. வானொலி, தொலைக்காட்சி, செய்திப் பத்திரிகைகள் என்பனவற்றின் தகவல் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் ஆனது ஏராளமாயிற்று. அன்றையகால தகவல் பரிமாற்ற ஊடகத்தில் இவற்றின் பணி முக்கியமானதாக அமைவதோடு, பொது மக்களிடையே சந்தர்ப்பத்த தகவல் பரிமாற்றணை ஊடகமாகவும் இவை வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. வெஞ்சனத் தொடர்புச் சாதனங்களுடன் இணைந்த தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியானது 21ஆம் நூற்றாண்டிலே இதிலே தகவல் பரிமாற்றத்தில் முதன் நிலையை எய்தும் என்பதை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. இவ்வகையில் 1995 கணக்கெடுப்பின்படி 7 பேருக்கு ஒரு வானொலியும் 13 பேருக்கு ஒரு தொலைக்காட்சியும் உள்ளது. இதனை இன்னொரு வகையில் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வானொலிப் பெட்டியும் இரண்டு குடும்பத்திற்கு ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியும் உண்டு என்பது.

4.3.1 வானொலி

இவ்வகையில் 1925இல் வானொலி ஒலிப்பரப்பு ஆங்கிலமொழியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1931இல் சிங்கள, தமிழ் ஒலிப்பரப்புகள் ஆரம்பமாகின. அஞ்சல் தொலைபேசி நிலைக்க களத்திலுள்ள இச் சேவைகளும் இருந்தனமையினால் அபிவிருத்தி மெதுவாகவே

இடம் பெற்றது. 1945இல் இருந்து இவை சந்தர்ப்பத்த ஒலிப்பரப்புச் சேவையை வழங்கின. 1949இல் இவ்வகை வானொலி என்ற ஒலிப்பரப்பு நிலையகணம் உருவாக்கப்பட்டது. 1950இல் மொழிநாள் சதுக்கத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வானொலித் தலைநகரின் பின்னர் வளர்ச்சி நிரிதப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியிலேயே சிங்களம், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் சம சம ஒலிப்பரப்புச் சேவைகளாக, தேசிய வந்தக சேவை எனக் குறிக்கப்பட்டு இச்சேவைகள் ஒளி பரப்பப்பட்டு வந்தன. 1967இல் இந்தினைக் களம் ஒரு கூட்டுத்தாபனம் ஆக மாறியது. இதன் பின்னர் வானொலிச் சேவை நூரித வளர்ச்சி கண்டது. தற்போது 7 பொதுச் சேவைகள், 3 பிராந்திய சேவைகள் 5 சமூக சேவைகள் என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய 15 உள்ளூர் ஒலிப்பரப்புச் சேவைகளும், 7 வெளிநாட்டுச் சேவைகளும் ஒலிப்பரப்பப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழில் வந்தக சேவை தமிழ் சினிமா பாடல்களை ஒலிப்பரப்பியதன் மூலம் பிரபலமாகியது. காணல் சென்ற திரு. மணியலாகனம் இதற்கு உத்தூசத்தியாக விளங்கினார். இவ்வகையில் மாத்திரமன்றி தமிழ்நாட்டிலும் இவ்வந்தக சேவைகள் பிரபலமாகின. தேசிய சேவையைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசார தனித் தன்மைகளை பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் நிகழ்ச்சிகள் அமைவதில்லை என்ற விமர்சனம் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளது. சிங்கள நிகழ்ச்சிகளின் தரம் உயர்ந்ததென்றும், தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் தரம் தாழ்ந்ததென்றும், வானொலி விமர்சனங்கள் குறிப்பிட்டனார். இதனால் 1987 இல் காழ்ப்புணர், வண்ண ஆகிய பிரதேசங்களில் பிராந்திய ஒலிப்பரப்பு பதிவு நிலையங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. வானொலி நிகழ்ச்சிகள் தெனியாக மேட்பதில்லை என்ற குறைபாடு தமிழ் பிரதேசங்களில் இருந்து வந்துள்ளது. மேற்படி நிலையங்களிலூடாக அஞ்சல் நிலையங்களை உருவாக்கி வானொலி தெனியின்மை பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பேர் அணர்ந்தவர்களின் வினைவாக இவை எதிர்பார்த்த நோக்கங்களை எய்தவில்லை. மேலும் கொக்காவில் நிலையை அரசு எதிர்ப்பாடிப் போராட்டக் குழுவிற்கால் தாக்கி அழிக்கப்பட்டது.

நாட்டில் தனிவார் ஒப்பிரப்பு; நிலையக் கள் தொடங்குவதற்கு 1984இல் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. தற்போது 6 தனிவார் ஒப்பிரப்பு; சேவைகள் இங்கு செய்கி வருகின்றன. 1998 ஆண்டில் மாதம் 24 மணிநேர எப். எம். தமிழ்ச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதிலும் தமிழ்ச் சினிமா பாடல்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்றது. வானொலி தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் கவி, கலாசாரம் என்பவை நன்றை வளர்க்கக்கூடிய தரமான நிகழ்ச்சிகள் படுவதில்லை வழங்கப்படுவதில்லை என்ற குறை தமிழ் மக்களிடையே உள்ளது. தனிவார் ஒப்பிரப்பு நிலையங்களை ஆரம்பிக்கும் உரிமையைப் பண்படுத்தி தமிழ் நிறுவனங்கள், அமைப்புகள் காத்திரமான தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கக்கூடிய தனிவார் வானொலி நிலையங்களை ஆரம்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. வானொலி கலை தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்துள்ள தமிழ் அமைப்புகளை இதற்கு அடுத்தக் காட்டாகக் சொல்லலாம்.

4.3.2 தொலைக்காட்சி

வெகுசனத் தொடர்பு; சாதனங்களில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த சாதனம் தொலைக்காட்சியாகும். இவ்வகையில் முதன் முதலான கயாநீனத் தொலைக்காட்சி அமைப்பு; 1979 ஏப்ரல் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1979 ஆண்டில் இதனை அரசு கையேற்றுக் கொண்டது. 1982 இல் தொடரப்பட்ட சதுக்கத்தில் நேசிய தொலைக்காட்சி நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. இது சூப்பாநிலி என பெயரிடப்பட்டு, 1982 பெப்ரவரியில் ஒப்பிரப்பினை ஆரம்பித்தது. பீதுறுநகரங்கலை மலையிலும் உச்சிநீற்று ஒளி அலை பரப்பும் நிலையத்திலிருந்தும் சண்டி, நழ்னுசை, சூரிய

சக்தி, கொக்காவில் ஆசிய இடங்களில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட துணை மற்றும் மாற்று ஒப்பிரப்பு; நிலையங்களிலிருந்து நிகழ்ச்சிகள் ஒப்பிரப்பானின. இவை நாட்டின் 87% ஆன நிலப்பரப்பையும், குடிநீர்நொகையில் 84% ஆணோர் பார்க்கக்கூடியவாறும், ஒளி பரப்பும் வறுமையைக் கொண்டிருந்தன.

1982 இல் 52% ஆன நிகழ்ச்சிகள் நேக்குமதி செய்கப்பட்ட ஆங்கில நிகழ்ச்சிகளாகவும், 29% வை சிங்கை நிகழ்ச்சிகளாகவும், 5% தமிழ் நிகழ்ச்சிகளாகவும் அமைந்தன. 1998 இல் சூப்பாவிலி 53% சிங்கள நிகழ்ச்சிகளாகவும், 16% தமிழ் நிகழ்ச்சிகளாகவும், 21% ஆங்கில நிகழ்ச்சிகளாகவும் ஒப்பிரப்பியது. நாட்டில் 82 இலட்சம் உரிமம் பெற்ற தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் உள்ளன. ஆனால், இதன் உள்மையான எண்ணக்கை 16 இலட்சமேன கணப்பிடப்படுகின்றது. இதன்படி இவ்வகையில் 11 ஆட்களுக்கு ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி உள்ளது. 1992 இல் தனிவார் துறையினர் தொலைக்காட்சி ஒப்பிரப்பில் பாடுபடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பின்னர் 6 தொலைக்காட்சி அமைப்புகள் தமிழ் சேவையை நடத்தி வருகின்றன.

சூப்பாவிலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மிகவும் குறைந்தவை; நேரமே ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. மொத்த ஒப்பிரப்பு; நேரத்தில் 16% தமிழ் ஒப்பிரப்பு எனக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், செய்கின்றன. தமிழ் சினிமாப்படி ஒப்பிரப்பும் ஒப்பிரப்பு; நேரத்தில் சினிமாபடி பன்னக அடுக்கின்றன. தமிழ் பேசும் மக்களின் தனித்துவமான கலை கலாசாரங்களைப் பிரதி பரிக்கக்கூடிய வகையிலான தரமான நிகழ்ச்சிகளை சூப்பாவிலியில் காண்பது அருமையாக உள்ளது. தரமான கலைக்கு அனுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது அருமை. அரசியல் செய்காக்கு மிக்கவர்களுக்கே சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுவதாக குற்றச் சாட்டுக்கள் உள்ளன.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாலும் தமிழ் மக்கள் சூப்பாவிலி ஒளி

பரப்புக்களை தெளிவாகப் பார்க்க முடியவில்லை. 1950 ஆம் ஆண்டில் கொங்காவில் அமைந்திருந்த ஒளிபரப்பு நிலையம் தரக்கப் பட்டதைத் தொடர்ந்து வடபகுதிகளில் ரூபவாகினி திகழ்ச்சிகளைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடியாத நிலை தொடர்ச்சியாகும்.

கல்வி ஒளிபரப்பிலும் சிங்கள திகழ்ச்சிகளுக்குக் கூடிய நேரமும் தமிழ் திகழ்ச்சிகளுக்குக் குறைந்த நேரமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உபொ.த.ப. உத் பரீட்சைக்குரிய வழிகாட்டல் பதிற்சிறெறிக் கல்வி ஒளிபரப்பிலும் தமிழ் மாணவர்களுக்குப் பாறபட்சம் காட்டப் படுவதாக உத் வகுப்பு காணவர்களும் பெற்றோரும் விசைம் தெரிவிக்கின்றார்கள். இது ஒரு போட்டிப் பரீட்சைவாக விளங்குவதாய் சமயாப்ப்டுகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற அபிப்பிராவத்தை நேற்படி காணவர்களும் பெற்றோரும் முன்வைத்தனர்.

தனிவர் ஒளிபரப்புச் சேவையில் சில அலை வரிசைகளில் இண்பிரச்சினைகளை மேலும் சிக்கலாக்கத்தக்க பேச்சுக்கள், கலந்துரைமாட்டகளை ஒளிபரப்பி இணவாதத்தைத் துள்ளுவதற்கான முயற்சிகள் நேற் கொள்ளப்படுவதாக அண்மைக்காலங்களில் குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. முக்கியமாக அரசாங்கம் முன்வைத்த இண்பிரச்சினைத் தீர்வுப்பொதியை எதிர்த்து சிறுமூக்கள் சிறிய மட்டத்தில் நடத்தும் சுருத்தரங்குகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து ஒளிபரப்புவதன் மூலம் இவ் இணவாதக் சுருத்துடன் பரவலாக மக்களைப் சென்றடைவ தினால் இணவாதம் பரந்தளவில் வளர்க்கப் படுவதாகென்ற விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப் படுகின்றன.

சிங்களத் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு களில் இடம்பெறும் நாடகங்கள், குறும் திரைப் படங்களில் தமிழ் முக்கள் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் காட்சிகளும் சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை தொடர்பான சுருத்துருவாக்கக் களும் கொச்சைப் படுத்தப் படுவதாக விமர்சிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் ஆள்கள்

நெற்றியில் பொட்டு ஊத்தே குறுந்திரையில் காட்சிப்படுத்தவது இக் கொச்சைத் தனத்திற் கோர் எடுத்துக்காட்டாகும். அதார்த்தத்தில் எத்தனை தமிழ் இணைஞர்கள் பொட்டு வைத்துக் கொண்டு உணவுகின்றனர்.

4.3.3 செய்தித் தாள்கள்

இலங்கையில் முதலாவது அச்சகம் சமயப் பிரசாரத்திற்கான விடயங்களை அச்சின்றுவதற்காக 1737 இல் ஏழ்வாதற் ஆட்சிக்காலத்தில் திறுவப்பட்டது. பின்னர் பிந்தாவிய ஆட்சிக் காலத்தில் அரசு, அரசு சார்ந்த அறிவித்தல்களை வெளியிடவென 'வந்தமயாவிய' 1802 மார்ச் 5 இல் வெளியிட ஆரம்பித்தது.

இலங்கையில் முதலாவது ஆங்கிய செய்தித்தாள் ஆன 'த கொழும்பு ஜேனல்' 1832 சனவரி 7 இல் வெளியிடப்பட்டது. 1834 இல் 'த ஏப்ரல்' உம் 1837 இல் 'த சிமோன் ஹெராமிட்' உம் 1846 இல் 'த சிமோன் றரம்ஸ்' உம் என செய்தித் தாள்களின் வெளியீடுகள் தொடர்ந்தன. இதில் 'த மய்லா யிதீமான்' என்ற செய்தித்தாள் தமிழர்களால் பற்றிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து 1852 முதல் 1870 வரை வெளிவராதது.

முதலாவது சிங்கள செய்தித்தாளான 'வங்கா லோக' 1860 இல் காலியில் இருந்து வெளிவரஈற்று. பதிவு செய்வப்பட்ட முதலாவது சிங்கள செய்தித்தாள் 'வங்கியி பகன்' (1862) என்பதாகும்.

சிங்கள செய்தித்தாள் வெளியீட்டிற்கு 19 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே அதாவது 1841 முதல்தொட்டி, தமிழ்ச் செய்தித்தாளான 'உதயதாரகை' வெளிவரத் தொடங்கியமை குறித்துரைக்கத்தக்கதாகும். இதனைத் தொடர்ந்து பாலிய நேசன் (1865), இலங்கை பாதுகாவலன் (1868), அனாமத் ஸ்கொடர் (1868), முல்லை நேசன் (1882), சிவமணி (1882) ஆகியன வெளிவந்தன. இவ் ஆரம்பகால

தமிழ் செய்தித்தாள்கள் பெருமளவுக்கு சமயம் சம்பந்தமான செய்திகள், விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவமளித்து வெளியிட்டு வந்தன.

தமிழ் செய்தித்தாள் வரலாற்றின் குறித்துரைக்கத்தக்க செய்தித்தாள்களைய, ஈழகேசரி (1930-1950), இல்லறம் மீத்திரன் (1905-1940), வீரகேசரி (1839-தற்போது வரை), தினகரன் (1932-தற்போது வரை) என்பன அடங்கியிருக்கின்றன. இவை இவ்வகை தேசியத்தின் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் மக்களின் கலாபலப்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும், பண்பாற்றின் மேற்படி செய்தித்தாள்களின் உதவதாரகை, ஈழகேசரி, ஈழநாடு ஆகியன வாரப்பாணாத்தி விடுத்து அப்பிரதேசம் வாழ் மக்களின் செய்திகளையும் அம்மக்கள் விரும்பி வாசிக்கத்தக்க விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தவை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் தமிழ் செய்தித்தாள்கள் பின்வருமாறு: வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், நவாணி, வீரகேசரி வாரமுஞ்சரி, வாரமீத்திரன், தினமயம், சரிநீசர் என்பனவாகும். வாரப்பாணாத்தி விடுத்து உதவதாரம், வன்னிவிவிருந்து ஈழநாடும், ஈழநாடு வண்பனவும் மட்டக்களப்பி விடுத்து தினக்கதிருமும் பிரதேச செய்தித்தாள்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்படி செய்தித்தாள்களின் பணிகளை தமிழ் நாட்டுச் செய்தித்தாள்களுடன் ஒப்பிடுகும் போது தமிழ் மொழிப் பிரதேசத்தின் இவை தரமைய தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனமை பலரால் கட்டிக் காட்டப்பட்ட விடயமாகும். தமிழ் நாட்டில் அதிகம் விற்பனைவாகும் தினத்தந்தி செய்தித்தாள் போல தாமத தமிழ்ப்பிரதேசத்தை இங்கு வெளியாகும் எந்தச் செய்தித்தாள்களும் எந்தக் காலத்திலும் பயன்படுத்தவில்லை. மேலும்

இச்செய்தித்தாள்கள் கணிசமான இலக்கிய கர்ந்தாக்களையும் வளர்த்தெடுத்தனவன. வகையாசரிசாத்திரகரன், வளர்த்த எழுத்தாளர்கள், வீரகேசரி வளர்த்த எழுத்தாளர்கள், ஈழகேசரி கால எழுத்தாளர்கள், கத்திரன் கால எழுத்தாளர்கள் என்று கூறும் அளவுக்கு செய்திப் பத்திரிகைகள் கலை இலக்கியப் பணிகளை இங்கு ஆற்றியுள்ளன குறிப்பிடத்தக்கது.

கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் செய்தித்தாள்கள், தமிழ் பிரதேசச் செய்திகளை அப் பிரதேச அபிவிருத்தி பற்றிய கருத்துக்களை நல்ல முறையில் தருவதில்லை என்ற விமர்சனங்கள் தீவரமாகவாக முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குத் தீவரமாக பிரதேச நிதியான செய்தித்தாள்கள் வெளிவருவது கன்குவிக்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும் புதிய தொழில் நட்பு வளர்ச்சிகளால் கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் செய்தித்தாள்களும், பிரதேச செய்திகளை உடனுக்குடன் பெற்று வெளியிடக் கூடிய வாய்ப்புகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

பொதுவாக தமிழ்ப் பேசும் மக்களிடையே செய்தித்தாள் படிக்கும் பழக்கம் திருப்பிகரமாதமாக இல்லை. 1928ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி ஒரு நாளாக்கு ஏறத்தாழ 75,000 தமிழ்ச் செய்தித்தாள் பிரதிகளை விற்பனைவானதாகத் தெரிகிறது. வாராந்த செய்தித்தாள் விற்பனை 150,000 ஆக உள்ளது. தகவல் பரிவர்த்தனைகளை செய்தித்தாள்கள் ஊடாக அதிகளவு தமிழ் மக்களால் சென்றடைவது அபிவிருத்தியின் ஒரு முக்கிய குறிக்காட்டிவே. எனவே தமிழ் பேசும் மக்களிடையே செய்தித்தாள்கள், சஞ்சிகைகள் என்பனவற்றை வாசிக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்தல் வேண்டும்.

உசாத்துணை

1. Central Bank of Ceylon (1958), *Economic progress of Independent Sri Lanka*, Colombo: World Trade Centre.
2. Department of Census and Statistics (1985), *Census of Population and Housing*, Colombo: Ministry of Plan implementation.
3. Gunatilake, H., (1979), "The depiction of women in the Media", *Seminar on women Development*, Kuala Lumpur: Pacific Institute for Broad Casting Development.
4. World Bank (1991) *World Development Report 1991* Washington DC : Oxford University Press.
5. இலங்கை மத்திய வங்கி (1997), *இலங்கை மத்திய வங்கி 1998 ஆம் ஆண்டுக்குரிய ஆண்டறிக்கை*, கொழும்பு : நாணயம் கலை.